

OS-WO-II.7252.310.5.2011.MS

Warszawa, 24 października 2011 r.

Nr Kanc.: 44049

PISEMNA INTERPRETACJA PRZEPISÓW PRAWA PODATKOWEGO

Marszałek Województwa Mazowieckiego, działając na podstawie art. 10 a ust. 4 ustawy z dnia 2 lipca 2004r. o swobodzie działalności gospodarczej (tekst jednolity Dz. U. z 2010r., Nr 220, poz. 1447, z późn. zm.) oraz art. 14 j § 1 w związku z art. 14 b § 2,3,4 i 5, art. 14 c oraz art. 14 d ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2005r., Nr 8, poz. 60, z późn. zm.)

postanawia:

uznać prowadzoną przez działalność polegającą na obsłudze stacji paliw po zawarciu umowy agencyjnej z innym przedsiębiorcą (koncernem) jako podlegającą obowiązkowi naliczania opłat za korzystanie ze środowiska stanowiących nietypowy, swoisty podatek.

UZASADNIENIE

W dniu 26 września 2011r. zwana dalej Stroną, złożyła wniosek o wydanie interpretacji przepisów wynikających z ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2008r. Nr 25, poz. 150 z późn. zm.), zwanej dalej Poś, dotyczącej obowiązku naliczania opłat za korzystanie ze środowiska w przypadku, gdy właściciel stacji paliw po zawarciu umowy agencyjnej z innym przedsiębiorcą (koncernem) obsługuje tę instalację jako agent i pośredniczy w sprzedaży paliwa, które jest własnością koncernu.

Z przedstawionego przez Stronę opisu stanu faktycznego wynika, że wnioskodawca jest właścicielem szeregu stacji paliw na terenie całego kraju, w tym położonych na terenie województwa mazowieckiego. Zapytanie dotyczy stacji paliw, na której Strona nie prowadzi działalności obejmującej sprzedaż paliw, lecz na mocy umowy agencyjnej, świadczy usługi agencyjne tj. zawiera umowy sprzedaży paliw na rachunek i w imieniu koncernu, wydaje paliwo klientom, obsługuje kasy - przyjmuje zapłaty za sprzedane paliwo, wydaje w imieniu koncernu dowody sprzedaży paliwa (faktury VAT, paragony itp.) oraz przechowuje dostarczone przez koncern paliwo w zbiornikach zainstalowanych na stacjach paliw.

Strona zajęła stanowisko, że skoro jej działalność polega na pośredniczeniu w sprzedaży paliwa, które jest własnością koncernu to obowiązek naliczania opłat za korzystanie ze środowiska spoczywa na podmiocie prowadzącym działalność gospodarczą obejmującą sprzedaż paliw, czyli na koncernie.

Po rozpatrzeniu wniosku Marszałek Województwa Mazowieckiego zważył, co następuje:

Wnioskodawca jest zobowiązany do naliczania i wnoszenia opłat za korzystanie ze środowiska związanych z eksploatacją ww. stacji paliw.

Art. 279 ust.1 pkt 1 Poś stanowi, że jeżeli obowiązek poniesienia opłaty jest związany z eksploatacją instalacji, to podmiotem obowiązany do poniesienia opłat z tytułu wprowadzania gazów i pyłów do powietrza jest prowadzący instalację. Jednocześnie ustawodawca we wskazanej powyżej ustawie w art. 3 definiuje, m. in., takie pojęcia jak: instalacja, eksploatacja instalacji czy prowadzenie instalacji, które zgodnie z wolą prawodawcy wyrażoną w tym przepisie, definiują pojęcia prawne niezbędne do ustalenia podmiotu zobowiązanego do wniesienia płaty za korzystanie ze środowiska. W związku z tym należy wskazać, że zgodnie z definicją zawartą w art. 3 pkt 3 Poś przez eksploatację instalacji lub urządzenia - rozumie się użytkowanie instalacji lub urządzenia oraz utrzymywanie ich w sprawności, a przez instalację zgodnie z art.3 pkt 6 lit b Poś, należy rozumieć zespół stacjonarnych urządzeń technicznych powiązanych technologicznie, do których tytułem prawnym dysponuje ten sam podmiot i położonych na terenie jednego zakładu, a których eksploatacja może spowodować emisję. Natomiast prowadzącym instalację, zgodnie z art. 3 pkt 31 Poś, jest podmiot uprawniony na podstawie określonego tytułu prawnego do władania instalacją w celu jej eksploatacji zgodnie z wymaganiami ochrony środowiska. Jak wynika z art. 3 pkt. 41 ustawy Poś, pod pojęciem tytułu prawnego rozumie się prawo własności, użytkowanie wieczyste, trwałe zarząd, ograniczone prawo rzeczowe albo stosunek zobowiązaniowy.

Z przedstawionego przez Stronę stanowiska oraz z dyspozycji wynikającej z art. 758 § 1 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964r. Kodeks cywilny (Dz.U. Nr 16, poz. 93 z późn. zm) wynika, że po zawarciu umowy agencyjnej Strona, jako przyjmująca zlecenie, czyli agent, zobowiązała się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, do stałego pośredniczenia, za wynagrodzeniem, przy zawieraniu z klientami umów na rzecz dającego zlecenie przedsiębiorcy albo do zawierania ich w jego imieniu.

Reasumując:

W zaprezentowanym powyżej stanie faktycznym i prawnym - w ocenie organu wydającego niniejszą interpretację prawa - właściciel (posiadacz samoistny) stacji paliw, która stanowi - zgodnie z zaprezentowanymi wyżej definicjami - instalację, do której tytuł prawny Strony wynika zarówno z faktu bycia posiadaczem samoistnym, jak i dodatkowo ze stosunku zobowiązaniowego w postaci zawartej umowy agencyjnej, to Wnioskodawca jest władającym i eksploatującym instalację poprzez jej użytkowanie i utrzymanie w sprawności.

Stąd, zgodnie z ze wskazanym powyżej art. 279 ust. 1 pkt 1 Poś, wynika jednoznacznie, że na Wnioskodawcy, jako prowadzącym przedmiotową stację paliw, spoczywa obowiązek naliczania i wnoszenia opłat za korzystanie ze środowiska związanych z użytkowaniem tej instalacji.

POUCZENIE

Na niniejszą interpretację przysługuje Wnioskodawcy prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, w terminie 30 dni po upływie terminu określonego poniżej, za pośrednictwem Marszałka Województwa Mazowieckiego.

Skargę, o której mowa powyżej, można wnieść po uprzednim wezwaniu na piśmie Marszałka Województwa Mazowieckiego - w terminie 14 dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się lub mógł się dowiedzieć o wydaniu niniejszej interpretacji - do usunięcia naruszenia prawa.

Warszawa, 22 września 2011 r.

Urząd Marszałkowski Województwa Mazowieckiego
ul. Jagiellońska 26
03-719 Warszawa

WNIOSEK O WYDANIE INTERPRETACJI INDYWIDUALNEJ

Działając na podstawie art. 10 i 10a ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej uprzejmie prosimy o wydanie reprezentowanej przez nas Spółce pisemnej interpretacji co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. *Prawo ochrony środowiska* w zaistniałym stanie faktycznym, opisanym poniżej.

I. WNIOSKODAWCA

II. PRZEDMIOT WNIOSKU

Przedmiotem wniosku jest zaistniały stan faktyczny, opisany szczegółowo poniżej.

III. PRZEPISY PRAWA BĘDĄCE PRZEDMIOTEM INTERPRETACJI INDYWIDUALNEJ

Przedmiotem wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej są przepisy ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. *Prawo ochrony środowiska*, w szczególności przepisy art. 275 w związku z przepisami art. 279 ust. 1 pkt 1, art. 3 pkt 31 i 41, art. 180, art. 183a.

IV. WYSOKOŚĆ, SPOSÓB UISZCZENIA I ZWROTU OPŁATY

Kwota opłaty – 40 zł.

Sposób uiszczenia opłaty – na rachunek bankowy.

Numer konta bankowego, na który wniesiona została opłata:

Urząd Marszałkowski Województwa Mazowieckiego

ul. Jagiellońska 26, 03-719 Warszawa

Bank PKO BP S.A. IX O / Warszawa

93 1020 1097 0000 7802 0007 5622

Kserokopia dowodu uiszczenia opłaty - dołączona do wniosku;

Sposób zwrotu nienależnej opłaty - zwrot na rachunek bankowy Wnioskodawcy nr

V. OPIS ZAISTNIAŁEGO STANU FAKTYCZNEGO

Wnioskodawca prowadzi hurtową i detaliczną sprzedaż paliw i jest właścicielem szeregu stacji paliw na terenie całego kraju, w tym także w Warszawie.

W przypadku niektórych z tych stacji paliw (w tym stacji położonej w Warszawie)

na mocy umowy agencyjnej zawartej z innym przedsiębiorcą (zwanym w dalszej treści wniosku Koncernem) nie prowadzi działalności obejmującej sprzedaż paliw, lecz obsługuje jedynie jako agent sprzedaż paliw prowadzoną na tej stacji przez Koncern. W takich przypadkach na mocy wiążącej strony umowy agencyjnej spółka zobowiązana jest do:

- zawierania, na warunkach określonych w umowie agencyjnej, umów sprzedaży paliw na rachunek i w imieniu Koncernu;
- wydawania klientom paliw (stanowiących własność Koncernu) oraz przyjmowania od klientów zapłaty za sprzedane paliwa;
- obsługi kas rejestrujących w zakresie dotyczącym sprzedaży paliw;
- wystawiania i wydawania klientom, w imieniu Koncernu, faktur VAT oraz innych dowodów sprzedaży (paragon) na potwierdzenie zawarcia umów sprzedaży paliw z tymi klientami;
- przechowywania dostarczonych przez Koncern i stanowiących własność Koncernu paliw w przeznaczonych do tego zbiornikach zainstalowanych na stacji paliw.

Reasumując, działalność gospodarcza spółki, prowadzona na tych stacjach paliw, które stanowią jej własność, lecz objęte są umową z Koncernem, obejmuje świadczenie usług agencyjnych. Sprzedaż paliw na tych stacjach prowadzi Koncern, a paliwa podlegające na tych stacjach rozładunkowi, załadunkowi do zbiorników i sprzedaży poprzez dystrybutory, nie są w żadnym momencie własnością Wnioskodawcy. Ich właścicielem nieprzerwanie pozostaje Koncern, a Wnioskodawca wszystkie czynności dotyczące tych paliw wykonuje wyłącznie jako Agent, działając na rachunek i w imieniu Koncernu na podstawie pełnomocnictwa udzielonego mu przez Koncern w umowie agencyjnej.

Równocześnie umowa agencyjna nie reguluje w jakikolwiek sposób kwestii opłat za korzystanie ze środowiska.

VI. PYTANIE PRZYPORZĄDKOWANE DO STANU FAKTYCZNEGO

Czy Wnioskodawca będący właścicielem stacji paliw, jednak nie prowadzący na tej stacji działalności gospodarczej obejmującej sprzedaż paliw, lecz wykonujący jedynie na podstawie umowy agencyjnej zawartej z innym przedsiębiorcą (Koncernem), prowadzącym na tej stacji sprzedaż paliw, czynności związane z magazynowaniem, sprzedażą i wydawaniem paliw klientom Koncernu, działając na rachunek i w imieniu Koncernu na podstawie pełnomocnictwa udzielonego mu przez Koncern w umowie agencyjnej, jest podmiotem korzystającym ze środowiska w rozumieniu przepisu art. 275 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. *Prawo ochrony środowiska*, zobowiązany do ponoszenia opłat za korzystanie ze środowiska?

VII. STANOWISKO WNIOSKODAWCY W SPRAWIE OCENY PRAWNEJ ZAISTNIAŁEGO STANU FAKTYCZNEGO

Zdaniem Wnioskodawcy, w sytuacji opisanej w niniejszym wniosku nie jest on podmiotem korzystającym ze środowiska w rozumieniu przepisu art. 275 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. *Prawo ochrony środowiska*, zobowiązany do ponoszenia opłat za korzystanie ze środowiska.

Według Wnioskodawcy, podmiotem korzystającym ze środowiska jest bowiem ten podmiot, którego działalność powoduje emisję do środowiska. Działalność Wnioskodawcy prowadzona na stacji paliw objętej umową agencyjną zawartą z Koncernem, tj. świadczenie usług agencyjnych, nie powoduje natomiast żadnych emisji do środowiska, gdyż usługi te polegają na:

- zawieraniu, na warunkach określonych w umowie agencyjnej, umów sprzedaży paliw na rachunek i w imieniu Koncernu,
- wydawaniu paliw stanowiących własność Koncernu klientom Koncernu oraz przyjmowaniu od tych klientów zapłaty za sprzedane paliwa,
- obsłudze kas rejestrujących sprzedaż paliw przez Koncern,
- wystawianiu i wydawaniu klientom, w imieniu Koncernu, faktur VAT oraz innych dowodów sprzedaży (paragon) na potwierdzenie zawarcia umów sprzedaży paliw z tymi klientami,
- przechowywaniu dostarczonych przez Koncern i stanowiących własność Koncernu paliw w przeznaczonych do tego zbiornikach zainstalowanych na stacji.

Zdaniem Wnioskodawcy podmiotem korzystającym ze środowiska jest w tym przypadku przedsiębiorca, który prowadzi na stacji paliw działalność gospodarczą obejmującą sprzedaż paliw, gdyż to ta działalność poprzez przeładowywanie paliw i wydawanie ich klientom powoduje emisje do środowiska.

Zdaniem Wnioskodawcy nie ma znaczenia w opisanej sytuacji fakt, iż to on jest właścicielem stacji paliw i całej składającej się na nią infrastruktury technicznej, gdyż z samego tytułu własności nie wynika emisja do środowiska. To nie instalacje powodują bowiem emisję, lecz prowadzona w oparciu o nie sprzedaż paliw. W tych okolicznościach, podmiotem korzystającym ze środowiska w znaczeniu opisanym w ustawie *Prawo ochrony środowiska* jest Koncern jako podmiot prowadzący na tej stacji sprzedaż paliw i korzystający z instalacji stacji paliw w oparciu o tytuł prawny jakim jest stosunek zobowiązaniowy (art. 3 pkt 41 ustawy *Prawo ochrony środowiska*), określony umową zawartą z Wnioskodawcą.